

TIPUS DE LLETRA

Objectius

- Saber usar correctament, en els discursos que produïm en el nostre quefer acadèmic, els diferents tipus de lletra.

I. CURSIVA

- Títol i subtítols de llibres (excepte els llibres sagrats, que van en redona: la Bíblia, l'Alcorà, l'Evangeli... i la citació d'un títol d'un llibre, una publicació, un periòdic o una revista dins de la mateixa obra, que es fan en versaleta).
- Noms de diaris, revistes i publicacions en general.
- Títols d'obres d'art (pintura, música, etc.).
- Títols de pel·lícules, sèries de TV, etc.
- Noms propis de vaixells, avions, trens, etc.
- Mots i locucions llatines no adaptades.
- Paraules o expressions en un altre idioma.
- Paraules no normatives.
- El nom científic de les espècies animals i vegetals.
- Els malnoms o sobrenoms acompanyats del nom propi. Si van solts, no.
- Les lletres d'ordre amb què s'introdueixen diversos apartats.
- Les notes musicals.
- En textos científics, els símbols de magnituds, les fórmules matemàtiques i l'àlgebra. Fan excepció els símbols i fórmules químiques, que s'escriuen en redona.

II. NEGRETA

- Destacar paraules respecte del seu context.
- S'usa en títols, subtítols de capítols, apartats i parts.
- No s'han de fer coincidir dos elements tipogràfics diacrítics. Si escrivim una paraula o un fragment en negreta, no hi hem d'emprar la cursiva.

III. VERSALETA

- Escriure els cognoms dels autors en les citacions bibliogràfiques.
- Apuntar el nom dels personatges en les obres de teatre.
- La paraula article en decrets, estatuts i lleis reglamentàries.
- Els ètims llatins.
- Les xifres romanes amb què s'indiquen els segles, tom, volum, el llibre... (excepció quan la paraula que la precedeix va en majúscula, en aquest cas la xifra romana va també en majúscula).

IV. MAJÚSCULES

- Noms i cognoms de divinitats, dinasties i llinatges (Miquel Marí, Zeus, els Borbó, els Borja).
- Institucions, organismes i entitats, empreses, la Universitat d'Alacant, comarques de la Marina (excepte si no formen part d'un nom d'una entitat constituïda formalment, les universitats valencianes, els instituts de secundària).
- La lletra inicial de títols de llibres, pel·lícules, obres de teatre, d'art... (Dins el darrer blau, l'article "Les llengües del món").
- La primera lletra de tots els elements que formen part del nom de les publicacions periòdiques i col·leccions de llibres (articles i preposicions en posició intermèdia, no): la Revista d'Arts Plàstiques, la col·lecció "El Cangur".
- Noms genèrics d'accidents geogràfics, de topònims, etc., si ja formen part del nom propi. La Font Roja, la Vall d'Albaida, però la vall del riu Túria, el barri del Raval.

Activitat 1

Indiqueu les incoherències.

- Aquest **article** s'ha publicat al *DOGV*.
- En el capítol "Ja era hora de la novel·la Vent de Fortuna se'ns narra la vida d'un llagostí.
- Cal destacar el mot: CADIRA.
- El primer tren elèctric circula en el segle XIX.
- El trompetista en comptes de fer un fa sostingut l'ha fet bemoll.
- El verb **ser** té dos formes de participi estat i sigut.
- "Carne trémula" és la pel·lícula més dolenta del director Pedro Almodóvar.
- La MATRICARIA CHAMOMILLA CAMOMILLA és una planta medicinal.
- Eduard Munch es sentí molt inspirat quan pintà "El crit".
- El **Periòdic de l'Horta** és un representant de la premsa en valencià.

Activitat 2

Esmeneu les incorreccions que trobeu respecte a l'ús de la majúscula.

- El Déu més gran de l'olimp era zeus, que es casà amb la seua germana Hera.
- La Universitat Valenciana cada vegada té un major nombre d'estudiants estrangers.
- El periòdic el Levante és el més llegit pels valencians.
- A la vall d'Uixó hi ha la Vall del riu Belcaire.
- Vicent estudia en un Institut de Batxillerat que es diu institut Ballester Gozalbo.
- A mi no m'agraden les Matemàtiques preferisc l'Educació Física.
- Dins la Mar està fondejat el vaixell trencaclosques.
- El poble d'Alboraia està a la comarca de l'horta.
- Joaquim Rodrigo és l'autor del "*concierto de Aranjuez*".
- Tots els mots esdrúixols, porten accent gràfic, com ara, *Ciència, Màquina, Música*, etc.

Activitat 3

Corregiu els textos següents.

text a

Des de que Plató, Aristòtils i els seus deixebles consideràren que l'univers i la Terra eren rodons, els astrònoms intentaren esbrinar quina n'era la grandària i com era la figura. La primera mesura coneguda fou el radi, calculat, amb un error considerat raonable, per Eratòstens, astrònom de l'escola d' alexandria que va viure cap a l'any 230 A. C. Durant el solstici d'estiu, quan el Sol, en el recorregut aparent travessa l'equador zelest el 21 de juny, va amidar la distància cenital del Sol, és a dir, l'angle format per la distància al Sol en la vertical del lloc i al cenit celest. Eratòstens sabia que, al mateix temps, a Siena (actualment Assuan), a l'Alt Egipte, el Sol era al cenit, per què la llum arribava fins al fons dels pous i els cossos no projectaven ombra en aquell instant. Va admetre que Siena era al mateix meridià que Alexandria i que la distància entre ambdues ciutats era d'uns 5.000 estadis.

GARMA, Santiago, *Josep Chaix, i el progrés matemàtic a principis del segle XIX*, CVC, Generalitat Valenciana, 1994

text b

Per eixa via última va sorgir la meua comunicació amb el mestre, nascuda de la relació acadèmica mantesa durant els déu últims anys de la seua vida; primer com alumne en les seues classes oficials de composició, orquestació i folklore al Conservatori de València, els cursos dels quals es van prolongar al llarg de quatre anys, i durant un any més com a ajudant adjunt a la seua càtedra; després com a Becari col·laborador al Institut de musicologia i Folklore de la institució Alfons el Magnànim. Més tard, com a professor interí del Conservatori a partir del curs 1962-1963, fins que el mestre va complir l'edat reglamentària de jubilació i després com professor numerari des de 1965, la comunicació foren constants fins a la seva mort, amb reunions freqüents tan a València, com en la seua casa de Montcada o al xalet de Masies.

SEGUÍ, Salvador, *Manuel Palau (1893-1967)*, CVC - Generalitat Valenciana, València, 1999.

BIBLIOGRAFIA

Criteris Lingüístics, Generalitat Valenciana - Comercial Denes, València, 1995.

Són uns criteris lingüístics, és a dir, no és cap gramàtica ni tampoc un diccionari de dubtes, que pretenen indicar l'opció més adequada de l'ús de la llengua en l'àmbit de les dependències administratives de la Generalitat Valenciana.